

בעניין:

1. מירון – מושב עובדים של הפועל מזרחי
להתיישבות שיתופית בע"מ (אגודה שיתופית)
ח.פ. 57000917

באמצעות עוה"ד עמית בן צבי ואח'
ממגדל "שער העיר" רח' ז'בוטינסקי 7
רמת גן מיקוד 52520
טל': 03-5755106 פקס': 03-5755108

העותרת

- נ ג ד -

1. ראש הממשלה - מר בנימין נתניהו
2. משרד ראש הממשלה
3. המשרד לענייני דתות
4. המרכז הארצי למקומות קדושים בישראל
5. משטרת ישראל
6. מפקד המחוז הצפוני – משטרת ישראל
7. קרן הרשב"י
8. וועדת החמישה

כולם על ידי פרקליטות המדינה
משרד המשפטים - ירושלים

המשיבים

- נ ג ד -

משרד מבקר המדינה

משיב פורמאלי

עתירה דחופה למתן צוו על תנאי ובקשה דחופה לקיום דיון בעתירה

בית המשפט הנכבד, מתבקש בזאת, להוציא מלפניו צוו על תנאי, כנגד המשיבים, כדלקמן:

1. שיתייצבו בפני כב' ביהמ"ש ויתנו טעמים, מדוע לא ימנו "מנהל אירוע" לאירוע הילולת לג' בעומר, המתקיים מדי שנה בשנה, בציון קבר הרשב"י, במושב מירון, כמתחייב בהתאם להוראות חוק הבטיחות במקומות ציבור, תשכ"ג-1952 וכן בהתאם לחוות דעתו של משרד מבקר המדינה;

2. לחייב את המשיבים, בהוצאות עתירה זו ובכלל זה בחיוב שכ"ט עו"ד ומע"מ בגיננו.

ואלו נימוקי העתירה:

א. הצדדים לעתירה:

1. **העותרת**, הינה האגודה השיתופית החקלאית במושב העובדים של הפועל מזרחי במירון והמנוהלת על ידי וועד הנהלת האגודה.

(להלן "העותר")

2. **המשיב 1**, הינו ראש ממשלת ישראל, הנושא באחריות לפעילותיה של ממשלת ישראל וכן באחריות מיניסטרילית בענייני משרדו (להלן "ראש הממשלה") (להלן "המשיב 1").

3. **המשיב 2**, הינו משרד ראש הממשלה, אשר תחום אחריותו כולל אף את האחריות על המשיב 4- המרכז הארצי למקומות קדושים בישראל. כמו כן, מהווה המשיב 2, כמשרד הממשלתי המרכז ומתאם בין כלל הגורמים הרלוונטיים, בפעולות ההיערכות לקראת אירועי לג' בעומר בציון הרשב"י ובימי האירועים עצמם (להלן "משרד ראש הממשלה") (להלן "המשיב 2"). למען השלמת התמונה הנדרשת יצוין, כי עד לכינונה של הממשלה הנוכחית המכהנת, היה זה **משרד התיירות**, שהיה אחראי על המשיב 4 ועסק בענייני התיאום וההיערכות, לקראת אירועי לג' בעומר בציון הרשב"י.

4. **המשיב 3**, הינו המשרד לענייני דתות.

5. **המשיב 4**, הינו תאגיד ממשלתי, האמון על הפיקוח והפיתוח, של המקומות הקדושים במדינת ישראל ופועל במסגרת משרד ראש הממשלה (בעבר כאמור – במסגרת משרד התיירות) ומשום כך, כפוף למשיב 1- הוא ראש הממשלה. במסגרת תפקיד זה, מהווה המשיב 4 כזרוע ביצוע, מטעם של המשיבים 1-2, לצרכי ארגון, היערכות, תיאום ויישום תכניות ההיערכות - בהילולת ל"ג בעומר, בקבר הרשב"י (להלן "המרכז הארצי למקומות קדושים") (להלן "המשיב 4").

6. **המשיבה 5**, הינה משטרת ישראל, האחראית באמצעות יחידותיה במחוז הצפוני ובכלל, על ההיערכות לקראת אירועי הילולת לג' בעומר בקבר הרשב"י בתחומי הסדר הציבורי והתנועה (הולכי רגל ורכבים) (להלן "המשטרה") (להלן "המשיבה 5").

7. **המשיב 6**, הינו מפקד מחוז הצפון של משטרת ישראל ומי שאחראי בפועל, מתוקף תפקידו וסמכויותיו, על אירועי הילולת לג' בעומר ומי שאחראי, הלכה למעשה, על גיבוש ויישום תכניות ההיערכות בתחומי הסדר הציבורי

והתנועה, במסגרת אירועי הילולת לגי בעומר בציון הרשב"י (להלן "מפקד המחוז") (להלן "המשיב 5").

8. **המשיבה 7**, הינה חברה ממשלתית האמורה לעסוק בניהול ציון הרשב"י ואשר הוקמה בהתאם להחלטת ממשלת ישראל מיום 27.11.11 ואשר בין מטרותיה: "1. **ניהול, שימור, הפעלה, תחזוקה ואבטחה של מתחם קבר הרשב"י.... 2. פיתוח תשתיות ציבוריות במתחם הרשב"י וסביבתו הקרובה, הפעלתן ותחזוקתן...**"

9. **המשיבה 8**, הינה וועדת החמישה, אשר הוקמה בהתאם להחלטת כבי ביהמ"ש העליון, במסגרת ברע"א 10029/07 **היועמ"ש נ' הקדש העדה הספרדית**. במסגרת הליך זה, החליט כבי ביהמ"ש העליון, ליתן סעד זמני, על פיו נקבע הסדר לניהול קבר הרשב"י, באופן שבו תוקם "וועדת חמישה" ואשר תכלול נציג אחד מכול ארבעת הגופים הפועלים באתר (הקדשות) ונציג מדינה.

(להלן "המשיבים")

ב. הרקע:

ב.1. כללי:

1. עניינה של **עתירה דחופה זו**, הינה מתן צוו על תנאי, כנגד המשיבים, כמפורט ברישא העתירה.

2. על מנת להבין, מהותה של העתירה, יש צורך, לסקור בפני כבי ביהמ"ש, את השתלשלות העניינים, בין הצדדים, **במהלך חמש השנים האחרונות**, ביחס להיערכות אירועי לגי בעומר, בציון הרשב"י במירון. יאמר כבר עתה, למצער, בשנים הקודמות למועד זה (מאז שנת 2008), הגיעו הצדדים, לידי הסכמות וגיבוש דרך פעולה משותפת, ברוב רובם של המקרים, **אך ורק לאחר שהעותרת, עתרו לבתי המשפט המוסמכים כנגד המשיבים או מי מהם וזכו לסעד המבוקש.**

3. מזה שנים רבות, הייתה העותרת שותפה מלאה, להכנתן של תוכניות ההערכות לקראת אירועי לגי בעומר בציון הרשב"י. במיוחד יצוין, כי **בעבר הרחוק נהנתה העותרת, משיתוף פעולה מלא וענייני, בקשר לגיבוש תכנית היערכות כוללת לאירועי הילולת לגי בעומר בציון הרשב"י, מטעם המשיבים.**

4. מעמדה המיוחד של העותרת, כשותפה מלאה להכנתן של תוכניות ההערכות והביצוע, בקשר להילולת לגי בעומר בציון הרשב"י, בשנים עברו, נבע מעצם עובדת **מיקומו של ציון הרשב"י - בלב ליבו של המושב מירון וכן מכך, שהדרכים המובילות לציון הרשב"י עוברות בתחומי המושב מירון ובין בתי ונחלות חברי העותרת . וביתר פירוט: ראשית, קיומם של אירועי לגי בעומר, בציון הרשב"י, משפיע השפעה ישירה ועמוקה, על המושב ותושביו. שנית, לשם קיום ראוי, בטוח ונכון של אירועי לגי בעומר, בציון הרשב"י, אין כל אפשרות אחרת, למעט הסתמכות מלאה על חלקים נכבדים מקניינם של האגודה וחבריה וכן על תשתיות שבבעלות האגודה כגון - מים, ביוב, צירי התנועה, מקרקעי האגודה, מקרקעי חברי האגודה ועוד. ויודגש, מקרקעי האגודה מוחזקים על ידה ועל ידי חבריה, כבר למעלה משישים שנה ומהווים את מקור פרנסת חברי האגודה.**

2.ב. אי מינוי "מנהל אירוע" לאירועי לגי בעומר בציון הרשב"י:

5. אירועי לג' בעומר בציון הרשב"י, מתקיימים מדי שנה בשנה, אשר שיאם הינם הילולת רבי שמעון בר יוחאי ו"טקסי ההדלקה", המתקיימים בערב חג לג' בעומר וביום החג עצמו (להלן "אירוע לג' בעומר בציון הרשב"י" או ה"אירוע").

6. בהתאם לממצאי דוח מבקר המדינה, לשנת 2008, בעניין: "קבר הרשב"י במירון" (להלן "דוח מבקר המדינה 2008"), נאמד מספר המבקרים באירוע לג' בעומר בציון הרשב"י, בכ-450,000 נפש.

מצ"ב דוח מבקר המדינה לשנת 2008, המסומן כנספח א'.

7. לא אמור להיות חולק, כי אירוע לג' בעומר בציון הרשב"י, הינו בגדר אירוע המוני, המתקיים בכל שנה ושנה במועד קבוע וידוע מראש ואשר אופיו, תוכנו והיקפו – אף הם ידועים מראש.

8. קיום האירוע, מעצם אופיו והיקפו, מחייב התייחסות ממשית להיבטים שונים, כגון – בטיחות, הצלה, כיבוי אש, שיטור וסדר ציבורי, תנועה, בריאות וכדומה.

9. להלן תינתן סקירה קצרה ונדרשת, באשר להשתלשלות העניינים בשנים 2008-2014:

ב.1.2 אירועי לג' בעומר שנת 2008:

10. למצער, בשנת 2008, עת המשיב 4, שימש כ"מתאם" אירועי לג' בעומר בציון הרשב"י, נתקלה העותרת, בחוסר שיתוף פעולה מצד המשיבים ו/או מי מטעמם, בהכנה וביישום תוכנית פעולה - לקראת אירועי לג' בעומר 2008- על מקרקעי העותרת. המשיבים פעלו, במקרקעי העותרת, בלא כול היתר והסכמה מצדם ותוך פגיעה קשה וממשית בזכות קניינה.

11. כל פניות העותרת, נכון לשנת 2008 - לא הועילו. בלית ברירה, ומשנוכחה העותרת, כי המשיבים, נחוישים לפגוע, בין היתר, בזכות קניינה - עתרה לכב' בית משפט השלום בנצרת עילית (ביחד עם הוועד המקומי – מושב מירון – ע.ב.צ), בבקשה לקבלת סעד זמני, כנגד המשיבים 4,5 - על פיו, נתבקש כב' בית המשפט להורות בצו למשיבים אלו, להימנע מלפגוע בזכויות הקניין של העותרת (להלן "בקשה לצו מניעה 2008").

12. ביום הגשת הבקשה הבהולה לצו מניעה 2008, נענתה כב' הש' עירית הוד, לבקשה והוציאה תחת ידה, צו מניעה זמני, כנגד המשיבים 4,5.

מצ"ב החלטת כב' הש' עירית הוד, מיום 11.5.08, המסומנת כנספח א'.

13. ביום 14.5.08, נערך בפני כב' בית המשפט השלום, דיון בבקשה לצו מניעה, בנוכחות הצדדים. לאחר דין ודברים בין הצדדים וניסיונות הגישור מטעם כב' בית המשפט, הגיעו הצדדים לכלל הסכמה, אשר קיבלה תוקף של החלטה (להלן "הסכם 2008").

מצ"ב החלטת כב' בית המשפט, מיום 14.5.08, המסומנת כנספח ב'.

14. יובהר כאן ועכשיו, כי לאחר מתן תוקף של החלטה שיפוטית, להסכמות הצדדים, המשיבים בבקשה לצו מניעה 2008 ובכלל זה המשיבים 4,5 בבקשה זו - פעלו באופן דווקני, בהתאם להסכמות הצדדים. הסכמות 2008, ייושמו הלכה למעשה, באירועי לג' בעומר 2008 - עובדה שהיה בה כדי

לתרום להצלחת האירוע מחד ולמניעת פגיעה בזכויות הקניין של העותרת מאידך.

15. על מנת להשלים את התמונה, בפני כב' בית המשפט הגבוה לצדק יצוין, כי כתב התביעה, אשר הוגש כנגד המשיבים 4,5, במסגרת הבקשה לצו מניעה 2008 - נמחק בהסכמת הצדדים, לאור רצונם ההדדי לנהל מו"מ כן, אמיתי וענייני, אשר בסופו יגובשו הסכמות מחייבות, **באשר למערכת יחסי הגומלין בין הצדדים, בכול הקשור בגיבוש תכניות היערכות להילולת לג' בעומר בציון הרשב"י**. לשם כך, נעתרה העותרת, לבקשת פרקליטות המדינה למחוק את תביעתה, על מנת שלא לנהל דין ודברים "תחת הליכים המשפטיים".

16. למצער, העותרת נכחה לגלות, כי הלכה למעשה לא הייתה מטעם המשיבים 4,5 נכונות לקיים דין ודברים ענייני, תוך **הכרה אמיתית בזכויותיה של העותרת, במעמדה ובצורך בשמירת האינטרסים של המושב מירון ותושביו**.

17. העותרת תקדים ותציין בפני כב' בית המשפט, כי ההסכמות לגביהן הגיעו הצדדים, במסגרת החלטת כב' בית המשפט, בשנת 2008 - **היו תקפות, לשנת 2008 בלבד**. ומדוע? - בבסיס גיבושן של ההסכמות כאמור, הייתה הבנה ההדדית בין הצדדים, כי ההסכמות שהושגו, הינן על מנת לאפשר קיומם של אירועי לג' בעומר בשנת 2008 (הדיון התקיים ימים ספורים לפני מועד הילולת לג' בעומר) וכי מייד לאחר אירועי שנה זו, **ינהלו הצדדים מו"מ רציני, ענייני ומתמשך, למציאת נוסחה מוסכמת, אשר תאשר קיומם של אירועי לג' בעומר בשנים הבאות, תוך שמירה על אינטרס העותרת**.

ב.2.2. אירועי לג' בעומר שנת 2009:

18. **במהלך שנת 2009**, שנה לאחר יישום החלטת כב' בית המשפט, בבקשה לצו מניעה 2008, **נתקיים שיתוף פעולה ראוי**, בין העותרת לבין מספר גורמים מטעם המשיבים, אשר היו אמונים על תכנון וביצוע תוכנית אירועי לג' בעומר 2009 בציון הרשב"י. **שיתוף פעולה פורה זה ובעיקר עם המשיבים 5,6** - אפשר, במידה רבה, את קיום אירועי לג' בעומר 2009, תוך פגיעה מצומצמת, סבירה ומידתית בזכויות העותרת.

19.

א. יודגש בפני כב' בית המשפט, כי מיום החלטת כב' בית המשפט, בבקשה לצו מניעה משנת 2008 ועד לאחרונה ממש, הבטיחו הגורמים העוסקים בדבר, מטעמה של מדינת ישראל לעותרת, בין היתר, **כי יפעלו לסלילת ציר הגעה עוקף לציון הרשב"י, שלא יעבור בשטחי המושב וכן, כי יפעלו שנתים הגעת המבקרים לציון הרשב"י** (הכוונה ל"בעלי האישורים" לכניסה למתחם ציון הרשב"י בעת האירוע- ע.ב.צ) - **לא יעבור בדרך הקרויה "בורמה א" - שהינה דרך לא מוכרזת בשטחי העותרת אלא בדרך "בורמה ב" - שהינה במקרקעין סמוכים המוכרזים כשמורת טבע**.

ב. ציר "בורמה ב'", נסלל כמובטח. אלא, שעד ליום זה, לא נתנה רשות שמורת הטבע והגנים הלאומיים רשות לשימוש בציר "בורמה ב'".

ג. בשולי הדברים תטען העותרת, כי התנגדותה של רשות שמורות הטבע והגנים הלאומיים (שיכולה להיות מבורכת לכשעצמה) - **אין בה כדי להכשיר כל פגיעה בזכויות העותרת וחבריה - שאינן פחותות מזכויותיו של "הטבע" - להגנה מפני כל פגיעה**.

קיומם של אירועי לגי בעומר בשנת 2009, אשר נערכו כמבואר בבקשה זו, **בלא היזקקות מטעמה של העותרת, לסיועו של כב' בית המשפט, הציפו מספר כשלים ובעיות, שהיה חובה ליתן עליהם את הדעת, במסגרת "הפקת לקחים", לאחר האירוע. כדוגמה בלבד תפרט העותרת את הנושאים הבאים:**

א. הבנות וסיכומי דברים, אשר הושגו בע"פ, בין נציגי העותרים לבין מפקד המחוז הצפוני – המשיב 6, טרם האירוע - **לא קוימו בשטח בזמן אמת.**

ב. פלישות מקרב הציבור הרחב, למקרקעי העותרת ו/או למקרקעי חברי העותרת - **לא טופלו ע"י משטרת ישראל ו/או אנשי האבטחה, שהועסקו מטעם המשיב 4. אוהלים רבים, הוקמו במקרקעי העותרת ובמקרקעי חברי העותרת, על ידי אלפי המבקרים - בלא שנתקבל כל סיוע מטעה של משטרת ישראל לפינויים.**

ג. **לא בוצעו עבודות ניקיון כנדרש, במקרקעי העותרת, תוך כדי ולאחר האירוע.**

ד. **לא הוסרו כתובת ה"גרפיטי", אשר רוססו על ידי מי מקרב הציבור הרחב, על מבני הציבור בתחום היישוב מירון.**

ה. גדרות קבע, אשר הוצבו עוד טרם לאירועי לגי בעומר, על מנת להגן על גידולי העותרת ו/או חבריה - **נהרסו ולא שוקמו. עובדה זו, הביאה למצב בו הבקר הרועה בסמוך למקרקעי העותרת, חדר לשטחי הגידול וגרם לנזק של ממש לעותרת ו/או לחבריה.**

ו. **במנוגד להבנות ובלא כל תיאום מראש - נחסמו צירי תנועה ביישוב - עובדה אשר פגעה קשות בתושבי המושב ו/או באורחיהם הרבים ו/או בתיירים הרבים, שפקדו את הצימרים ברחבי היישוב.**

ז. **במנוגד להבנות ו/או ללא כל תיאום מראש - הופנו אלפי מבקרים, לצירים פנימיים במושב וזאת בלא כל תמרוז ו/או הכוונה ראויה - עובדה אשר גרמה לסבל רב לתושבי מירון ולעימות מתמשך, בין תושבי המושב לאלפי המבקרים (בקשר לניסיונם של תושבי המושב, למנוע פלישה למקרקעי חברי העותרת ולהגן מפני פלישה והשחתת נכסי הציבור במושב).**

ח. הגינון אשר היה קיים במושב מירון, ערב אירועי לגי בעומר שנת 2009 - **נהרס עד היסוד, תחת רגליהם של אלפי המבקרים. הרס הגינון והנוי כלל אף הרס מערכות השקיה (-עובדה שגרמה לבזבוז מים אדיר). על אף פניות העותרת לנוגעים לדבר - אף גורם לא נטל על עצמו אחריות לעניין.**

ט. יכולת עבירותם/תנועתם/הגעתם של אורחי תושבי המושב מירון (אירוח בצימרים במושב בכל ימות השנה ובייחוד בימי לגי בעומר - הינו אחד ממקורות הפרנסה העיקריים של חברי העותרת) - **הוגבלה ונפגעה. עובדה זו, פגעה פגיעה ממשית, בעיסוקם ופרנסתם של תושבי המושב.**

י. תנועת כלי הרכב, על ציר בורמה א', שהינו כאמור ציר לא סלול (על אף ההבטחה, שניתנה בעבר לעותרים כי ציר זה ייסלל), גרמה לאבק רב, שפגע בגידולי הכרמים הסמוכים – **עובדה אשר**

פגעה, בסופו של יום, באיכות תנובת הכרמים במקרקעין סמוכים.

ב.2.3. אירועי לג' בעומר שנת 2010:

21. נוכח הכשלים, המפורטים לעיל, שנתגלו לאחר אירועי לג' בעומר 2009, פעלה העותרת, **בכמעט בכל דרך אפשרית**, במהלך החודשים שטרם אירועי לג' בעומר שנת 2010, על מנת לייצר הליך של הידברות מול המשיבים, במטרה ליישם את הלקחים, שהופקו מאירוע השנה הקודמת. אלא, שכול ניסיונות העותרת - כשלו.
22. לדיון הפקת הלקחים, שלאחר **אירועי 2009**, המתקיים כמו בכל שנה בשיתוף כל הגורמים הנוגעים בדבר מקרב המשיבים - **לא הוזמנו כלל נציגי המושב מירון**.
23. עובדה זו, הייתה ככל הנראה, בגדר סנונית ראשונה, המבשרת על "שינוי מגמה". מגמה זו נמשכה, באופן שבו תוכנית אירועי לג' בעומר בציון הרשב"י 2010, הוכנה בלא כל שיתוף ו/או תיאום עם העותרת ומשום כך, **יישומה עלול היה לפגוע פגיעה ממשית בזכויותיה**.
24. בנסיבות העניין, לא עמדה בפני העותרת, כל ברירה, למעט פנייה נוספת לכב' ביהמ"ש, לקראת אירועי לג' בעומר שנת 2010.
25. כב' ביהמ"ש הגבוהה לצדק מופנה לפרוטוקול דיון, שנערך ביום 2.11.09, בלשכת מנכ"ל משרד התיירות, בנושא: "הרשב"י". מהותה של ישיבה זו הינה, היערכות הגורמים הרלוונטיים, לקראת אירוע לג' בעומר 2010. **נציג העותרת – כלל לא הוזמן לדיון זה**.
- מצ"ב פרוטוקול דיון, מיום 2.11.09, בלשכת מנכ"ל משרד התיירות, המסומן כנספח ג'.

26. בין יתר המוזמנים לדיון, נכח אף **ניצב שמעון קורן – מפקד המחוז הצפוני, של משטרת ישראל באותו מועד**. להלן חלק מדברי המפקד הצפוני – ניצב קורן, כפי שמצוטטים בפרוטוקול הדיון מיום 2.11.09:

- **"מבקש מפיק לאירוע מזה מס' שנים...הסביר, כי אין להטיל על המשטרה, את הפקת האירוע. גורס, כי תפקידו של המפיק לאשר תכניות...".**
- **"הפתרון של שנה שעברה, באשר להתנהלות וניהול האירוע, הוא בגדר פתרון טוב, אך יש לפעול לשדרוג ולכיוון של פתרונות קבע".**
- **"דרך בודמה – אישורה מותנה באישור מושב מירון".**
- **"משבח שיתוף הפעולה בשנה שעברה, בין כל הגופים לעניין קיום האירוע".**

(ההדגשות אינן במקור – ע.ב.צ)

27. בסיכומו של דיון, סיכם מנכ"ל משרד התיירות, אשר ניהל דיון זה, בין היתר, באומרו: **"מודל האחרייות של שנה שעברה ימשך השנה"**.
28. בהמשך לתוכן הדיון, נתקיימה ישיבת עבודה משותפת, בין צוות מטעם המשיבה 5, בראשות ניצב קורן לבין יו"ר העותרת, במזכירות המושב מירון, ביום 9.2.10. במסגרת ישיבה זו, סוכמו תחומי הממשק, שבין העותרת לבין המשיבה 5 ודרך הפעולה המוסכמת – בעניינים הרלוונטיים. פרוטוקול

- הישיבה המשותפת, **נכתב ע"י המארח** – יו"ר העותרת והעתקו נשלח ללשכת מפקד המרחב הצפוני (להלן "הפרוטוקול").
29. **מצ"ב מפרוטוקול הישיבה המשותפת, מיום 9.2.10, המסומן כנספח ד'.**
לאחר דין ודברים נוסף עם לשכת מפקד המחוז ובהתייחס לתוכנו של פרוטוקול הדיון, מיום 9.2.10, גובש פרוטוקול "מתוקן", לישיבה המשותפת וזאת בהתאם להערות לשכת מפקד המחוז (להלן "הפרוטוקול המתוקן").
- מצ"ב הפרוטוקול המתוקן, המסומן כנספח ה'.**
30. ויודגש, תוכנו של הפרוטוקול המתוקן, הושג לאחר דין ודברים ממושך, בין לשכת המשיב 6 לבין העותרת.
31. למצער, על אף ההבנות וההסכמות, שגיבשה העותרת מול לשכת המשיב 6 – המשיך המשיב 4 – כאחראי על גיבוש תכניות ההיערכות להילולת לגי בעומר, לנהוג ללא כל שיתוף העותרת ולפגוע באינטרסים המוגנים שלהם.
32. ביום 14.4.10, באין כל מוצא אחר, הגישה העותרת (ביחד עם הוועד המקומי במושב מירון – ע.ב.צ) בקשה בהולה לצו מניעה, כנגד המשיב 4 (להלן "בקשה לצו מניעה 2010"). ויודגש, **לאור שיתוף הפעולה המלא, הענייני והמקצועי, נכון למועד הגשת הבקשה האמורה, בין המבקשים לבין המשיבה 5 קרי משטרת ישראל, לא נכללה משיבה זו בין משיבי הבקשה לצו מניעה 2010.**
33. ביום 14.4.10, נעתר כב' ביהמ"ש לבקשת העותרת והוציא תחת ידו **צו מניעה זמני**, כנגד המשיב 4 (החלטת כב' הש' עירית הוד).
- מצ"ב החלטת כב' הש' עירית הוד, מיום 14.4.10, המסומנת כנספח ו'.**
34. מייד לאחר קבלת העתק מהחלטת כב' הש' הוד, אצל המשיב 4, נאות הוא, לבוא בדין ודברים עם העותרת, ע"מ להגיע- אחת ולתמיד- להבנות אשר ייתרו, את הצורך בפנייה לערכאות שיפוטיות, בכל שנה ושנה.
35. המו"מ בין הצדדים – נשא פרי, באופן שגובש הסכם, בין העותרת לבין המשיב 4, **המסדיר את התנהלותם של הצדדים במהלך כל השנה ובימי אירוע לגי בעומר (להלן "הסכם 2010").**
36. ביום, 2.5.10, אישר כב' ביהמ"ש, את הסדר הפשרה בין הצדדים - ונתן לו תוקף של פס"ד **(ת.א. 17314-04-10 (שלום נצרת))** (להלן "פסק הדין").
- מצ"ב פס"ד של כב' ביהמ"ש השלום, מיום 2.5.10, המסומן כנספח ז'.**
37. ממועד מתן פסק הדין האמור, פעלו הצדדים, בהתאם לרוח ההסכמות, **ביחס לאירועי לגי בעומר 2010.**
38. יוער בקצרה, כי קיימים נושאים המוסדרים בהסכם – שהמשיב 4, נמנע מליישם, כגון - איסור אספקת מים ממכסת המים המיועדת לפעילות אתר הרשב"י, לנכסים אשר נבנו בתחומי המושב. כך לדוגמה, איסור הצבת מבנים יבילים, בתחומי המושב- ללא תיאום עם נציגי המושב. העותרת הפנתה, את תשומת ליבם של הנוגעים בדבר להפרות אלו ודרשה ליישם את הוראות ההסכם - ככתבן וכלשונו.
39. למצער, נדרשה העותרת להגיש בקשה בהתאם לפקודת ביזיון בית משפט, כנגד המשיב 4, בגין הפרת הוראות ההסכם, שקיבל כאמור תוקף של פסק דין.

מצ"ב בקשת בזיון בית משפט, כנגד משיב 4, המסומנת כנספח ח'.

40. אם לא די, בעצם הפרת הסכם 2010, ברגל גסה על ידי המשיב 4 בנושאים, אשר בגינם הוגשה בקשת בזיון בית המשפט - הרי שגם את התחייבויותיו הכספיות, של משיב 4 כלפי העותרת, אשר הוסכם עליהן במסגרת ההסכם ואשר קיבל כאמור תוקף של פסק דין - הפר המשיב 4. בלית ברירה, לא נותר לעותרת אלא להגיש כנגד המשיב 4 תביעה כספית, ביום 29.1.13, על סך של ₪794,103 (תביעה זו הוגשה בראשית על ידי העותרת והוועד המקומי מושב מירון, אך בימים אלו, לאחר שניתן אישורו של כב' ביהמ"ש, תוקן כתב תביעה והוא יוגש מטעם העותרת בלבד - ע.ב.צ.).

מצ"ב העתק כתב התביעה הראשוני כנגד המשיב 3 (ללא נספחים), המסומן כנספח ט'.

41. על אף האמור, קיוותה העותרת, כי לקראת אירועי לגי בעומר שנת 2011, ידעו הצדדים לפעול, בהתאם להוראות הסכם 2010, אשר קיבל תוקף של פס"ד תוך הפקת לקחים נדרשים. למצער - הכול כמפורט בעתירה זו - תקוותיהם וציפיותיהם - התבדו!!!

ב.2.4. אירוע לג' בעומר שנת 2011:

42. בכל הנוגע להיערכות לקראת אירוע לגי בעומר 2011, פעלה העותרת, על פי הוראות הסכם 2010.

43. ביום 6.4.11, נערכה ישיבת תיאום והיערכות בין הגורמים הרלוונטיים. בישיבת תיאום זו, חזר יו"ר העותרת, בפני הנוכחים ובכלל זה, בפני נציגי המשיבים - על אותן הבנות, אשר גובשו כאמור, בין העותרים למפקד המרחב הצפוני - ניצב וקרן.

44. אלא, שבמועד זה, סיים ניצב קורן את תפקידו, כמפקד המרחב הצפוני ותחתיו התמנה ניצב רוני עטיה.

45. להפתעתה הרבה, נכחה העותרת לגלות, כי המשיבה 5 באמצעות המשיב 6, מתנערת לחלוטין, מכל הבנה שהיא, שהושגה בין הצדדים בעבר.

46. ביום 29.4.11, הומצא למזכירות העותרת, העתק ממכתבו של נציג המשיבה 5, בקשר לשערי הכניסה לאתר הרשב"י ואבטחת מושב מירון (להלן "המכתב").

מצ"ב מכתב, מטעם משיבה 4, מיום 28.4.11, המסומן כנספח י'.

47. עיון בתוכנו של המכתב מגלה, כי משיבה 5, מתעלמת לחלוטין מהוראות הסכם 2010, אשר נחתם בין העותרת לבין המשיב 4, על בסיס הבנות העותרת עם משיב 6.

48. בלית ברירה, פנתה (שוב) העותרת לקבלת סעד מכב' ביהמ"ש, במסגרת תביעה שהוגשה כנגד המשיבה 5 (ת.א. 15065-05-11 השלום נצרת).

49. לאחר דין ודברים, בין הצדדים, גובש הסדר פשרה במסגרת ההליך השיפוטי. ויודגש, הבסיס לגיבוש הסדר פשרה, בין הצדדים, היה אותן הסכמות, שגובשו בין העותרת למשיבה 5, אשר מצאו ביטוין, במסגרת הפרוטוקול המתוקן.

50. הסדר הפשרה קיבל תוקף של פסק דין והצדדים פעלו על פיו.

מצ"ב הסדר הפשרה לשנת 2011, המסומן כנספח יא'.

2.5. ב. אירועי לג' בעומר שנת 2012:

51. טרם אירועי לג' בעומר 2012, נכנס לתפקידו מפקד מחוז צפוני חדש במשטרת ישראל – ניצב רוני עטיה.
52. כחלק מהערכות המחוז הצפוני, לקראת אירועי לג' בעומר 2012 בציון הרשב"י, נתקיימה פגישת עבודה, בין נציגי משטרת ישראל – סני"צ שמעוני ורפ"ק פיני אזרזר לבין הרב מרדכי הלפרין יו"ר העותרת, במשרדי מזכירות המושב מירון.
53. בפגישתם האמורה, הסכימו הצדדים, כי **הסכמות הצדדים, אשר גובשו במסגרת הסכם 2010 – תהיינה תקפות גם ביחס לאירועי לג' בעומר 2012.**
54. ביום 28.4.11, שוגר מכתב מטעם המשיבה 5, בקשר לנקודות הממשק עם העותרת.

מצ"ב מכתב מיום 28.4.11 מטעם המשיבה 5 ליו"ר העותרת המסומן כנספח יב'.

55. עיון בתוכנו של המכתב האמור מגלה, כי הלכה למעשה, מבקשת המשיבה 5 לחזור בה מחלק מהסכמות הצדדים לשנת 2011.

2.6. ב. אירועי לג' בעומר שנת 2013:

56. לקראת אירועי לג' בעומר 2013, קיוותה העותרת, כי מי מהמשיבים יתעשת ויפנים את החשיבות, שבשיתוף פעולה מלא עם העותרת – למען אינטרס הכלל.
57. כשלב ראשון, הקדימה העותרת ופנתה בכתב באמצעות בא כוחה, למשיב 6, וציינו בפניו את הלקחים מהתנהלות הצדדים בשנה הקודמת. כבי ביהמ"ש מופנה לסעיף 12 למכתב ב"כ העותרת, בו הוא מבקש מהמשיב 6, שלא **"להותיר עניינים אלו ל"דקה התשעים", בסמוך לאירועים...."**
- מצ"ב פניית ב"כ העותרת למשיב 6, המסומן כנספח יג'.**
58. למצער, המשיב 6 לא ראה כול צורך, להשיב לפניית ב"כ העותרת – עד למועד זה.
59. ליו"ר העותרת נודע, כי מנכ"ל משרד התיירות, ערך דיון ביום 13.1.13, בנושא היערכות לאירועי לג' בעומר 2013, בציון הרשב"י – מבלי שנציג העותרת הוזמן אליו, על אף שהיה חובה להזמין על פי הוראות הסכם 2010.
60. נוכח האמור, שיגר ב"כ העותרת מכתב למנכ"ל משרד התיירות, ביום 13.1.13 ובו טען, כי על אף קיומן של הסכמות בין הצדדים, אשר קיבלו תוקף של פסק דין – בוחר מנכ"ל משרד התיירות לפעול במנוגד להן.
- מצ"ב מכתב, מטעם ב"כ העותרת, מיום 29.1.13, המסומן כנספח יד'.**

61. ביום 13.2.7, שוגר למשרד ב"כ העותרת, מכתב תשובה מטעמו של מנכ"ל משרד התיירות, באמצעות הגב' ענת ורשיצקי (יועצת המנכ"ל) למכתב ב"כ העותרת מיום 29.1.13. לשיטת המנכ"ל נציג העותרת לא זומן לישיבת

ההיערכות "בשל טעות". עוד נטען במסגרת מכתב תשובה זה – "נדאג לזמן את נציג היישוב לישיבות הבאות בנושא".

מצ"ב מכתבה של הגב' ורשיצקי, מיום 7.2.13, המסומן כנספח טו'.

62. ביום 13.3.13, פנתה העותרת לשר התיירות, בקשר לבקשתם למינוי מפיק ו/או אחראי ו/או מנהל ו/או אמרן לאירועי לגי בעומר 2013. פנייתם זו של העותרים, באה לעולם, מתוך תיקווה, שנוכח עמדת משרד מבקר המדינה וכן נוכח עמדת המשרד לביטחון פנים – יבחר שר התיירות, למנות את עמדתו בנושא. עד ליום זה, לא הומצאה תשובת השר לפנייה.

מצ"ב מכתבו של ב"כ העותרים למשיב 1, מיום 13.3.13, המסומן כנספח טז'.

63. ביום 22.3.13, הומצא ליו"ר העותרת מכתב מטעם המשיבה 5 (ענף אבטחה ורישוי). מכתב זה, שכותרתו "סיכום פגישת עבודה הרב הלפרין", בא לפרט "ההבנות" שבין העותרת למשטרת ישראל.

מצ"ב מכתבו של רפ"ק אזרזר, מיום 22.3.13, המסומן כנספח טז'1.

64. נוכח היות "ההבנות", ככאלו שאינן משקפות את דרישות העותרת ואף אינן חופפות להבנות משנים קודמות, שיגרה העותרת, באמצעות בא כוחה, ביום 3.4.13, מכתב תשובה ובו פירטו את דרישותיה. תשובה למכתב זה – לא נתקבלה.

מצ"ב מכתב ב"כ העותרת, מיום 3.4.13, המסומן כנספח טז'2.

65. משלא נתקבלה כול תשובה לפניית ב"כ העותרת – הגישה העותרת תביעה המשיב 4 - המרכז הארצי למקומות קדושים (ת.א. 22382-04-13 (ביהמ"ש השלום בנצרת עילית)), אשר במסגרתה הוגשה אף "בקשה בהולה ביותר למתן צו מניעה זמני".

מצ"ב העתק מכתב התביעה, המסומן כנספח טז'3.

66. במסגרת הדיון בבקשה לצו המניעה הזמני, הגיעו הצדדים להסדר, אשר קיבל תוקף של פסק דין, על ידי כב' ביהמ"ש.

מצ"ב פסק דין בת.א. 22382-04-13, המסומן כנספח טז'4.

67. ביום 2.6.13, פנתה העותרת בכתב, באמצעות ב"כ לשרי התיירות, בטחון הפנים, הדרת, למשטרת ישראל וכן למרכז למקומות קדושים, בדרישה למנות "מנהל אירוע" לאירועי לגי בעומר בציון הרשב"י. **תשובה לפנייה זו לא נתקבלה!**

מצ"ב פניית ב"כ העותרת למשיבים, מיום 2.6.13, המסומנת כנספח טז'5.

68. ביום 3.6.13, התקיים דיון בוועדת הפנים של הכנסת, בעניין: "משטרת התנועה הארצית כשלה: מערך ההסעות במירון כשל". בדיון האמור, הועלתה על ידי יו"ר הוועדה וכן על ידי יתר חברי הכנסת המשתתפים ונציגי המשרדים השונים המוזמנים, השאלה בדבר נחיצות מינוי מנהל אירוע, לאירוע לגי בעומר בציון הרשב"י. עיון בפרוטוקול הדיון המצ"ב, רק ממחיש עד כמה, עמוקה וחדה המחלוקת בין גופי המדינה השונים – על הצורך במינוי "מנהל אירוע", לאירועי לגי בעומר בציון הרשב"י.

מצ"ב פרוטוקול דיון וועדת הפנים של הכנסת, מיום 3.6.13, המסומן כנספח טז'6.

ב.7.2 אירועי לג' בעומר שנת 2014:

69. בשנת 2014, ביקשה העותרת ליישם את הסכמות 2010 – אף בשנה זו.
70. לאחר דין ודברים ארוך וממושך בעיקר מול המשיבים 4,5 – הגיעו הצדדים לכלל הסכמות, כאשר הסכם 2010 מהווה את הבסיס להתנהלות הצדדים.
71. יאמר, כי אף לפני אירועי לג' בעומר שנה זו, שבה העותרת ופנתה למשיבים, בנושאים שונים וביקשה את עמדתם, בין היתר, לשאלת מינויו של מנהל אירוע ביחס לשנה זו. תשובת המשיבים – לא נתקבלה.
- מצ"ב פניית ב"כ העותרת למשיבים, מיום 2.4.15, המסומנת כנספח טז'.

ב.8.2. דוח מבקר המדינה:

72. בחודש דצמבר 2008, פרסם משרד מבקר המדינה "חוות דעת – מצב קבר רבי שמעון בר יוחאי (רשב"י) במירון וההיערכות לל'ג בעומר" (להלן "דוח המבקר").
- מצ"ב דוח המבקר 2008, המסומן כנספח יז'.
73. דוח מבקר המדינה, התייחס למכלול נושאים הקשורים לניהול, תחזוקה, בנייה, שימור, רוכלות, פיתוח של ציון הרשב"י. פרק עצמאי בדוח הוקדש ל"היערכות להילולת לג' בעומר ולאירועים גדולים אחרים במתחם".
74. משרד מבקר המדינה, סקר את היערכות הגופים השונים, לקראת קיום הילולת לג' בעומר בציון הרשב"י ובמילותיו:

"ניהול האירוע

משנת 1998 משמש המרכז הארצי לפיתוח המקומות הקדושים גוף מארגן ומתאם בין כל הגורמים הפועלים באזור בל"ג בעומר ובהכנות לקראתו. כתשעה חודשים לפני ל"ג בעומר מתקיימות לשם כך ישיבות תיאום בראשות מנהל מחוז הצפון במרכז ובהשתתפות נציגי הגורמים המעורבים בארגון האירוע: מחוז הצפון במשטרה, המועצה האזורית, ההקדש הספרדי, מגן דוד אדום (להלן - מד"א), שירותי כיבוי אש, חסידויות שונות המארגנות הדלקות וארגוני הכנסת אורחים. בישיבות דנים בהכנות לל"ג בעומר, ובהן: מערך התנועה באזור, הסעות, אבטחה, בטיחות, הקמת תשתיות ומגרשי חנייה". (עמ' 17 לחוות הדעת תחת הכותרת "ניהול האירוע").

75. באשר ל"גורם המארגן" של האירוע, מצא לנכון משרד מבקר המדינה, להביא את דברי נציג משטרת ישראל:

"... מדי שנה בל"ג בעומר מקצה המשטרה אלפי שוטרים להבטחת שלום של המבקרים ולפיקוח על הסדרי התנועה. לטענת המשטרה, היא מבצעת פעולות אלו רק מכיוון שאין גורם אחר הדואג לביצוען. לדבריה, באירועים גדולים אחרים (מופעים, ירידים, פסטיבלים ועוד) קיים מארגן הדואג לכל הסידורים הדרושים לקיום האירוע, והוא הכתובת לכל פנייה של גורם ממלכתי. לדברי המרכז, הוא המתאם את פעולות הגורמים הפועלים בל"ג בעומר באזור מתחם רשב"י, אולם אין באפשרותו או בסמכותו לשלוט בסידורי התנועה בכבישים המובילים אל הקבר ממקומות מרוחקים ברחבי הארץ" (ההדגשות אינן במקור – ע.ב.צ.) (דוח מבקר המדינה עמ' 18 פסקה 2).

76. במסגרת דוח המבקר, נסקרה אף השתלשלות ההתדיינות המשפטית שבין ה"מושב מירון" לבין "המרכז, המשטרה, מנהל מקרקעי ישראל והמועצה האזורית". בסיכום פרק זה, ציין משרד מבקר המדינה:

"לדעת משרד מבקר המדינה, על המועצה האזורית, מושב מירון, המשטרה והמרכז להגיע להסכמות רב-שנתיות באשר לשימוש במקרקעין באירועי ל"ג בעומר, להסדרת דרכי תנועה לרכבי הצלה, למתן מעבר חופשי לתושבי מושב מירון ולאורחיהם ולאישור מעבר למתחם רשב"י על פי קריטריונים. פעולות אלו אמורות למנוע התדיינות מחודשת בנושאים אלו מדי שנה, ולאפשר לאנשים בעלי צרכים מיוחדים להגיע למתחם רשב"י" (ההדגשות אינן במקור) (דוח מבקר המדינה עמ' 25 פסקה ראשונה).

77. ב- 12 לדצמבר 2011, פרסם משרד מבקר המדינה "קובץ דוחות ביקורת לשנת 2011, התשע"ב" (להלן "דוח המבקר 2011").

מצ"ב דוח המבקר 2011, המסומן כנספח יח'.

78. במסגרת דוח המבקר 2011, ייחד משרד מבקר המדינה, פרק אשר כותרתו – "משרד התיירות – ממצאי מעקב". בפרק זה, בחן משרד מבקר המדינה, את נושא "תיקון הליקויים שפורטו בחוות הדעת מדצמבר 2008".

79. במסגרת הפרק האמור, סקר משרד מבקר המדינה, את נושא "ניהול האירוע" כדלקמן:

ניהול אירוע ל"ג בעומר

"בחוות הדעת צוין בין היתר כי משנת 1998 משמש המרכז הארצי לפיתוח המקומות הקדושים גוף מארגן ומתאם בין כל הגורמים הפועלים באזור בל"ג בעומר ובהכנות לקראתו. סמוך למועד אירוע ל"ג בעומר החשש"ח הוציאה המועצה האזורית צו הפסקה מינהלי לגורמים הפועלים במתחם משום שאירוע ל"ג בעומר מתנהל ללא רישיון. לדברי המשטרה באירועים גדולים אחרים (מופעים, ירידים, פסטיבלים ועוד) קיים אמרן הדואג לכל הסיכונים הדרושים לקיום האירוע והוא הכתובת לכל פנייה של גורם ממלכתי, בניגוד לאירוע ל"ג בעומר שבו האחריות לקיומו מוטלת על משטרת ישראל.

המעקב העלה כי ההיערכות לל"ג בעומר שופרה. עם זאת הרשויות המוסמכות ובראשן ועדת החמישה לא הטילו על גורם כלשהו את האחריות לארגון אירועי ל"ג בעומר ולא יוחדה תשומת לב מספקת לאירועים רבים אחרים המתקיימים במקום במשך השנה.

כתשובתו למשרד מבקר המדינה מפברואר 2011 ציין מנכ"ל המרכז לפיתוח המקומות הקדושים כי "המרכז הוא גוף מתאם ומלווה של הילולת ל"ג בעומר אך בשום פנים ואופן אינו אחראי ומפיק היות ומדובר באירוע ספונטני דתי השואב אליו מאות ואלפים ללא קשר עם מפיק זה או אחר".

יו"ר ועדת החמישה צירף לתשובתו למשרד מבקר המדינה מכתב ששלח לו שר התיירות בדצמבר 2009, ובו מטיל עליו השר לפקח על ההכנות להילולה בל"ג בעומר. מזכירת ועדת החמישה הוסיפה בתשובתה כי ידי ועדת החמישה כבולות מבחינת השליטה על קיום האירוע והוועדה אינה מפיקה אותו אלא מתאמת בין הגורמים בשיתוף המרכז הארצי לפיתוח המקומות הקדושים במטרה למוזער ככל שניתן את הנוקים הפוטנציאליים.

משרד מבקר המדינה מעיר כי אמנם הילולת רשב"י בל"ג בעומר היא אירוע דתי המתקיים "ללא קשר עם מפיק זה או אחר", אולם מאחר שהוא מתקיים מדי שנה בשנה ומתוכנן על ידי הגורמים האחראים לפרטי פרטים, אין לראות בו אירוע ספונטני ויש להיערך אליו. על כן הגוף האחראי לאירוע זה, כמו לכלל העניינים הנוגעים לקבר רשב"י, הוא ועדת החמישה או גוף שהוסמך לכך מטעמה".

(ההדגשות אינן במקור – ע.ב.צ) (קובץ דוחות ביקורות לשנת 2011, משרד מבקר המדינה, עמ' 229, תחת הכותרת "ניהול אירוע לגי בעומרי").

ב.2.9. ישיבת הוועדה לענייני ביקורת המדינה מיום 16.5.11:

80. ביום ה- 16.5.11, נתקיימה ישיבת הוועדה לביקורת המדינה של הכנסת. סדר יומה של הוועדה כלל דיון בנושא אחד: "חוות דעת מבקר המדינה בנושא מצב קבר רבי שמעון בר יוחאי במירון".

מצ"ב פרוטוקול מס' 174 של הוועדה לביקורת המדינה, מיום 16.5.11, המסומן כנספח יט'.

81. יצוין, כי בנוסף לחברי הוועדה הנכבדים, בראשות ח"כ יואל חסון, הוזמנו אף נציגי העותרת ונציגי המשיבים כולם. ראוי להדגיש ולציין, כי שר התיירות נכח בדיון.

82. כבר בראשית ישיבת הוועדה לביקורת המדינה, פתח יו"ר הוועדה ח"כ יואל חסון והפנה לשר התיירות, שאלה ישירה באשר "לתקלה שהופיעה בדוח הקודם ולא תוקנה". נוכח החשיבות הרבה לתוכנם של דברי הנוכחים בדיון, למהותה של עתירה זו, מובאים להלן קטעים מפרוטוקול הדיון:

"היו"ר יואל חסון:

אדוני, אחד הדברים המרכזיים שהיו בדוח הוא שאין אחראי אירוע. אין מישהו אחד שמטפל באירוע ונושא באחריות מ-א' עד ת' – גוף, אדם, קבוצה. אני מבין שגם לקראת האירוע הזה אנחנו לא נמצאים במקום הזה שניתן יהיה להגיד מי אחראי. זאת תקלה שהופיעה בדוח הקודם ולא תוקנה אז, ונראה לי שגם לא מתוקנת עכשיו.

אליהו ליפשיץ:

סליחה, אדוני, זאת לא הייתה תקלה, ואמרנו שלעולם לא יהיה ממונה על האירוע. הכרזנו את זה גם אז -

היו"ר יואל חסון:

מי אתה?

אליהו ליפשיץ:

אני מהלשכה המשפטית במשרד התיירות. לאורך כל הדרך הכרזנו שלא יהיה מנהל לאירוע.

היו"ר יואל חסון:

.....

אליהו ליפשיץ:

.....

היו"ר יואל חסון:

שנית, יכול להיות שהכרזת, אבל יש דוח מבקר מדינה שקבע שצריך להיות אחראי. אם המשרד שלך היה חושב, כמו שאתה חושב בנחישות כזאת, שלא צריך להיות אחראי אחד, עוד בשלב הטיטות של הדוח היה צריך לשכנע את מבקר המדינה מדוע לא צריך.

אליהו ליפשיץ:

זה מה שטענו. לא שכנענו, אבל טענו.

היו"ר יואל חסון:

לא שכנעתם את מבקר המדינה, ולכן המלצת מבקר המדינה היא המלצה קובעת וצריך לתת לה הצדק סביר למה לא, ונראה לי שלא יהיה הצדק סביר, וגם בפעם הקודמת הסכמנו שאין הצדק סביר. אגב, לא נראה לי הגיוני שבסדר גודל של אירוע כזה – ענק, משמעותי, מורכב – אין אחראי. זה נראה לי לא הגיוני, זה פשוט לא קיים בשום סדר גודל. אתה רוצה להעיר משהו, יוסי (נציג משרד מבקר המדינה – הערה שלי ע.ב.צ)?

יוסי הירש:

אנחנו עדיין עומדים מאחורי הדוח, ולמעשה, אנחנו מסתמכים על החוק. זה מתחייב בחוק הבטיחות במקומות ציבוריים. אני לא חושב שהמצאנו כאן את הגלגל -

היו"ר יואל חסון:

אין כאן בכלל שיקול דעת, אתה אומר.

יוסי הירש:

לפי דעתי, לא.

היו"ר יואל חסון:

תודה. השר, בבקשה.

שר התיירות סטס מיסז'ניקוב:

הנושא טעון ורגיש, ולכן עורך דין ליפשיץ לא התאפק והתפרץ לתוך דבריי. אבל תלוי למה אתם מתכוונים. אם אתם מתכוונים שיהיה אחראי-על על האירוע, אז יש אחראי-על – קוראים לו משרד התיירות ושר התיירות. להצלחות יש הרבה אבות. הכישלון הוא תמיד יתום. עד עכשיו, אני מקיש על העץ, ל"ג בעומר, לפחות בתקופתי, עבר בצורה מצוינת. שיבחו אותי והיללו אותי, ואני יודע שאם חלילה יקרה משהו אחר אני אקבל בדיוק בהפוכה. אבל יש אב אחד לניהול האירוע הזה – קוראים לו משרד התיירות ושר התיירות. לכן אנחנו גם עושים את כל הכינוסים של כל הגורמים האחראיים -

היו"ר יואל חסון:

אני חייב להגיד לך שזה חידוש.

שר התיירות סטס מיסז'ניקוב:

למה?

היו"ר יואל חסון:

כי בפעם הקודמת זה לא נאמר לנו בצורה כזאת. אני מקבל את זה, מעולה. אם אתה אומר, זה בסדר.

שר התיירות סטס מיסז'ניקוב:

אם אתם מתכוונים שצריך להיות מפיק לאירוע הזה כמו שיש לכל קונצרט או לכל מופע של יום העצמאות וכדומה – זה פשוט לא יכול להיות. תחשבו בהיגיון: אם יש כישלון, והמפיק חושב שצריך לבטל את האירוע – האם יש לו שיקול דעת לבטל אירוע כזה? תחשבו. כמו שיש לו שיקול דעת לבטל קונצרט או מופע – האם יש לו שיקול דעת לבטל את הילולת ל"ג בעומר? הרי אתם מבינים שאין לו שיקול דעת כזה.

יוסי הירש:

יש לו שנה להתכונן.

שר התיירות סטס מיסז'ניקוב:

יש לו שנה להתכונן, למה?

יוסי הירש:

לאירוע הזה.

שר התיירות סטס מיסז'ניקוב:

אדוני, מבחינת התיאומים של כל הגורמים האחראיים שם – מתנ"א, משטרת ישראל, מד"א, כיבוי אש ועוד הרבה גורמים – המנכ"ל מקיים התייעצויות שוטפות עם ועדת החמישה ועם כל הגורמים, וגם אני נכנס לתמונה בשלב כלשהו, ואני נמצא שם פיזית כדי לבדוק את זה. כדי להתכונן למסעי אוטובוסים ספורדיים מכל רחבי הארץ, אתה לעולם לא תדע מהי כמות האנשים. אפשר ללמוד את זה, כמובן, תוך כדי אקסטרפולציה משנים עברו, אבל לעולם לא תדע כמה אוטובוסים תשלח עיריית בני-ברק, כמה אוטובוסים תשלח ישיבה כזאת או אחרת, מתי הם יגיעו, וכמו שקרה השנה – איך אפשר להתכונן לפסק הלכה שיצאה מפיו של הרב עובדיה יוסף שבכלל אנחנו מפצלים את זה עכשיו ליומיים?

אורי מקלב:

אומר השר שגם אם לא יהיה אחראי על האירוע, יאסרו על אנשים להגיע? כשאתה מבטל קונצרט, ואין מישהו אחראי – אתה מבטל את הקונצרט ולא מוגיעים, אתה לא מאפשר להגיע. מישהו יעלה על הדעת שאם השר יגיד שהוא לא יכול לקחת אחריות על מה שקורה השנה, מישהו יעמוד בכנישים וימנע ממאות אלפי אנשים לעלות? זאת הטענה המרכזית.

שר התיירות סטס מיסז'ניקוב:

לא יכול להיות פה מפיק-על כי למפיק-על אין סמכויות, הוא לא יכול להתכונן במהלך השנה למה שקורה הלילה -

היו"ר יואל חסון:

אחראי על הקיום, לא על הביטול.

שר התיירות סטס מיסז'ניקוב:

אז אני שוב אומר: אנחנו האינטגרטור מבחינת כל הגורמים המעורבים לעניין קיום האירוע; על הסדר הציבורי אחראית משטרת ישראל; ועל תנועה זורמת אחראית מתנ"א. על כל החלק אחראי מישהו אחר – אנחנו אינטגרטור ואחראי-על; על הספורדיות של ההגעה אף אחד לא יכול להיות אחראי, והמפיק מיותר.

נועז בר-ניר:

לא מוכרים פה כרטיסים, אין אפשרות לעצור אנשים. יש פה גם שאלה של היבטים כספיים גדולים מאוד, כך שאם יהיה גורם מפיק אחד הוא יצטרך לקחת את זה לאחריה כוללת.

היו"ר יואל חסון:

למרתון תל-אביב אין כרטיסים, יכולים להגיע גם 20 אלף רצים ויכולים להגיע גם 50 אלף רצים.

נועז בר-ניר:

לא, יש רישום בתשלום מסודר, יש מגבלות.

היו"ר יואל חסון:

אבל ברגע האחרון אנשים מצטרפים למרוץ הזה. אני יכול לתת לך עוד דוגמאות. האווירה הזאת כלפי האירוע הזה שהוא כאילו אירוע ספונטני -

שר התיירות סטס מיסז'ניקוב:

.....

היו"ר יואל חסון:

אני הייתי שם. אני יודע שזה אירוע שהאווירה שלו היא ספונטנית, אבל הוא לא באמת ספונטני. כולם יודעים שהוא מתקיים, כולם יודעים שבאה לשם כמות אדירה של אנשים. אז נכון, 30 אלף מול עשרת אלפים -

שר התיירות סטס מיסז'ניקוב:

איזה 30 אלף? שמואל, כמה מגיעים לשם?

שמואל רבינוביץ':

400 אלף איש.

שר התיירות סטס מיסז'ניקוב:

חצי מיליון איש.

היו"ר יואל חסון:

אז יש הבדל בין 400 אלף לבין 380 אלף? אף אחד לא יודע, אבל יודעים שזה סדר גודל של מאות אלפים.

נועז בר-ניר:

אין אפשרות להגביל אנשים, זה אירוע ספונטני - היו"ר יואל חסון:

אף אחד לא ביקש להגביל.

נועז בר-ניר:

- אין אפשרות לקבל החלטה מחר שאם לא עומדים בתנאים מסוימים זה לא יתקיים כי זה יתקיים גם אם הגורם המפיק לא ירצה לקיים את האירוע, זאת ספירה אחרת לגמרי.

היו"ר יואל חסון:

אף אחד לא מדבר על זה שזה לא יתקיים.

איילת עציון:

יכולת השליטה היא מוגבלת.

היו"ר יואל חסון:

חבר'ה, אני לא דיברתי על מפיק, עזבו את המילה "מפיק". אני מדבר על מישהו שיהיה אחראי בסופו של דבר על האירוע הזה.

שר התיירות סטס מיסז'ניקוב:

נתתי לך כתובת.

היו"ר יואל חסון:

אתה אומר שמשרד התיירות אחראי – בסדר.

נועז בר-ניר:

אנחנו אחראים על התיאום, ובהחלט עושים את זה.

היו"ר יואל חסון:

מאה אחוז. המנכ"ל, אתה רוצה להגיד משהו?

נועז בר-ניר:

אנחנו בהחלט מתמקדים; אנחנו מנהלים את התיאום בין כל הגורמים, ולאור השנתיים האחרונות הדבר הזה נעשה בצורה טובה. כל הגורמים משתפים פעולה, ועדת החמישה עושה עבודה נהדרת, "המקומות הקדושים" עושה עבודה נהדרת ומתואמים בצורה מלאה עם כולם.

(ההדגשות אינן במקור-ע.ב.צ) (פרוטוקול הוועדה לביקורת המדינה מס' 174, עמ' 11-7).

83. בהמשך הדיון, ניתנה רשות הדיבור, למנכ"ל המשיב 4, מר יוסף שווינגר (להלן "שווינגר"). דבריו הישירים של מר שווינגר, יכולים לסייע – ולו במעט – בהבנת עמדת משרד התיירות, באשר להתנגדותם הנחרצת למינוי "אחראי/מנהל", לאירוע הילולת לגי בעומר במירון, כמובא להלן:

יוסף שוינגר:

"בהמשך דבריו של השר אני רוצה לנסות ולהסביר את הסיפור שצץ ועולה בעניין אחראי לאירוע. לפני שלוש שנים כשהיה כשל תחבורתי אם היינו, חלילה, המפיקים אז מי שנתקע באותו פקק ידוע במשך שעות או נתקע בכביש 6 או באחד הריכוזים הדתיים בבני ברק ובירושלים – על (צריך להיות "כל" – ע.ב.צ) הטענות היו עוברות למפיק האירוע –".

84. נוכח דבריהם הנחרצים של נציגי משרד התיירות, בדבר התנגדות למינוי "מפיק/מנהל" אירוע הילולת לגי בעומר במירון, ראוי לבחון את דבריו של נצי"מ קובי בכר – סממ"ר גליל (משטרת ישראל-המשרד לביטחון פנים), כפי שהובעו על ידו במהלך ישיבת הוועדה:

קובי בכר:

“אני חייב להעיר בפתח דבריי למה שאמר יושב ראש המקומות הקדושים: המשדד לביטחון הפנים עדיין דורש מנהל אירוע. אני לא יודע מאיפה הוא אומר שלא קיים דבר כזה. זה מה שאני יודע נכון לעכשיו.

היו"ר יואל חסון:

אתם דורשים מנהל אירוע?

קובי בכר:

כן. המשדד לביטחון הפנים דורש”.

מינה גנס:

אבל יש.

היו"ר יואל חסון:

מי מנהל האירוע?

מינה גנס:

המשדד לביטחון הפנים.

יוסף שוינגר:

המשטרה. המשטרה אחראית על סדר, על הביטחון, על הניידות.

היו"ר יואל חסון:

אבל צריך מנהל אירוע. המשטרה הרי בכל אירוע מבקשת מנהל אירוע, זה חלק מהרישיון שנותנים. הוא שואל מי מנהל האירוע.

יוסף שוינגר:

אם מחפשים איזו כתובת להפיל עליה כל פשלה – welcome. אבל זה לא צריך לעבוד ככה”.

(ההדגשות אינן במקור-ע.ב.צ) (פרוטוקול הוועדה לביקורת המדינה מס' 174, עמ' 20-21).

85. בין יתר הדוברים, הביע עמדתו אף מר דני חנניה- מפקד שירותי כבאות גליל עליון המזרחי והגולן, בעניין מינוי “מנהל אירוע” כדלקמן:
דני חנניה:

“יחד עם זאת ההחלטה לגבי מנהל אירוע הוא דבר שהתבקש כל הזמן. רק במבנה של קבר רבי שמעון יש למעלה מעשרה בעלים. כשאתה נותן הנחיה על חדר כזה או אחר כל אחד אומר, זה לא שלי זה של ההוא--”.

(פרוטוקול הוועדה לביקורת המדינה מס' 174, עמ' 25).

86. בסיומו של דיון, בעניין “מנהל אירוע”, ציין מנכ”ל משרד התיירות, כי
“סוגיה זו כבר הוכרעה”.

היו"ר יואל חסון:

“אם אתם כאלה אמיצים – והשר אמר פה משפט אמיץ וחשוב שהוא נושא באחריות והמשרד נושא באחריות, וזה יפה – אז תכריעו בנושא הזה. תשכנעו אותם שאין מנהל אירוע כמו שאין לתפילות ההמוניות בכותל.

נועז בר-ניר:

אני חייב לציין שמשרד התיירות כאחראי על נושא המקומות הקדושים הוא בהחלט גוף מתאם ולא גוף אחראי ומנהל, ואנחנו עושים את זה טוב -

היו"ר יואל חסון:

תכריעו את הסוגיה הזאת.

נועז בר-ניר:

אבל הסוגיה הוכרעה מבחינתנו. מותר גם למבקר המדינה וגם למשטרה לחלוק על הנושא הזה. אבל בינתיים האחריות היא שלנו, וזאת החלטה, וזה נשקל עם גורמים נוספים. זה בסדר – טוב שיהיו חילוקי דעות.

היו"ר יואל חסון:

מה אתה אומר, ניצב משנה בכר? איך זה יכול להיות שאין מנהל אירוע, ואתה בכל זאת מרשה את קיום האירוע ומשתף פעולה?

קובי בכר:

אנחנו מרשים את קיום האירוע מכורח הנסיבות כי אנשים יגיעו.

(ההדגשות אינן במקור-ע.ב.צ) (פרוטוקול הוועדה לביקורת המדינה מס' 174, עמ' 22).

87. בכדי לא להכביר בפרטים, תבקש העותרת לסיים פרק זה, בדבריו של נציג משרד מבקר המדינה מר יוסי הירש:

יוסי הירש:

“הקשבתי לדיון הזה, והוא נע כמו מטוטלת בין השתפכויות לבין ביקורת, וכנראה, יש גם מזה וגם מזה.

כשהתחלתי את המעקב קראתי דבר ראשון את פרוטוקול הדיון של ועדת הפנים מיוני 2010. שם דובר על כך שהכול בסדר ויופי – הייתה מסכת של השתפכויות – ועכשיו פתאום אני מבין שיש הרבה דברים שבעצם לא היו בשנה שעברה, ואולי בעוד שנה אנחנו נדע מה חסר, ואנחנו, כמובן, במחלקה של מה שחסר.

רק מילה אחת, ברשותכם, לגבי מנהל האירוע: הוויכוח שהיה פה מוכיח את החיוניות של מנהל אירוע. מנהל אירוע במשרה מלאה כל השנה, כל הדברים האלה שהתעוררו – האם יהיו 30 מפקחים מטעם משרד הבריאות, 60 מפקחים או חמישה מפקחים – לא המשטרה צריכה לקבוע כמה מפקחים צריכים להיות. המשטרה לוקחת על כתפיה את העניין, אבל זה לא תואם את החוק, לדעתי, ואתם יכולים לבדוק את זה.

.....

(פרוטוקול הוועדה לביקורת המדינה מס' 174 עמ' 41).

ב.10.2. ישיבת ועדת משנה של ועדת הפנים ואיכות הסביבה לטיפול באתר קבר הרשב"י והילולת ל"ג בעומר:

88. ביום 11.2.15, נערך סיור של חברי ועדת המשנה של ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת לטיפול באתר קבר הרשב"י והילולת לג' בעומר, בציון הרשב"י שלאחריו קיימה הוועדה דיון במועצה האזורית מקום הגליל. מטרת הסיור הייתה, לבחון את מידת ההיערכות של הגופים השונים לקראת אירועי ציון הרשב"י לשנה זו – שנת 2015. יצוין, כי נציג העותרת לקח חלק והשתתף בסיור והן בדיון.

89. במסגרת הדיון העלה יו"ר הוועדה, חה"כ היוצא דוד צור, את נושא מינויו של "מנהל אירועי". להלן עמדת יו"ר הוועדה:

היו"ר דוד צור:

הרב שוינגר, אל"ף, זה לא לעניין, אני לא מצליח להבין את ה - - - הוא אומר דבר נורא פשוט, דיברנו על זה גם בדיונים אצלנו בוועדה, אירוע תחת כיפת השמים, יש מפיק לאירוע, יש אחד שאחראי. משטרת ישראל היא סוג של רגולטור מפקח, יש לה הנחיות שהיא מוציאה, היא יכולה להיות לצורך העניין מפיקת האירוע, אם תהיה החלטת ממשלה כזאת, אגב היה לזה תקדים, בזמנו הוחלט על ידי ראש הממשלה ומוניתי כמפיק האירוע, רחמנא ליצלן הרב אייכלר, של ביקור האפיפיור. בביקור האפיפיור פאולוס השני מוניתי למפיק האירוע, מהתחלה ועד הסוף טיפלתי ב - - -

מנחם אליעזר מוזס:

מה התקציב שעמד לרשותך?

היו"ר דוד צור:

היה תקציב גדול מאוד. ופה זה חסר ולכן אנחנו חוזרים לזה כל פעם.

אלי ליפשיץ:

זה חוזר על עצמו כל שנה ולי חשוב להעיר הערה. אדוני היושב ראש, חשוב לי להעיר הערה. נניח שיהיה מפיק לאירוע, נניח שהוא יגיש תכנית והתכנית לא תאושר, האם יהיה אפשר לעצור את ההמונים מלעלות? והתשובה היא לא.

היו"ר דוד צור:

קודם כל כן, דווקא אם אתה שואל. אבל אני אומר, זה לא קשור להמונים שבאים, זה קשור לעובדה שצריך להיות אחד שמתכלל את כלל הגורמים. מזלנו פה שכל גורם מספיק אחראי כדי ליישם את האחריות שלו ולכן הדברים בסוף איכשהו משתלבים. זה לא קשור להמון הגדול שזורם לפה, זה קשור שמישהו צריך לטפל בכלל הדברים.

ג. פניות העותרת למשיבים ומיצוי הליכים:

90. העותרת פנתה אל המשיבים – כמפורט בפרק העובדות לעתירה זו מספר פעמים, אך ללא כל תוצאה.

91. המשיבים, כעולה מתיאור העובדות, בחרו בדרך התעלמות ואי השבה לפניות העותרת.

92. העותרת שבה ופנתה למשיבים אף לקראת אירועי לג' בעומר שנה זו – ואף לפנייתה זו לא נתקבלה כל תגובה.

מצ"ב פניית העותרת למשיבים, מיום 2.4.15 – מסומן כנספ

93. העותרת עשתה כל שלא ידה בכדי להביא את המשיבים כולם לכדי הבנה והכרה בצורך במינוי "מנהל על" לאירועי ציון הרשב"י – אך לשווא.
94. טרם פנתה העותרת לביהמ"ש הנכבד, היא ניסתה "להפוך אבן על אבן", כדי להביא את המשיבים להיענות לבקשתה ולכול הפחות, ליתן תשובות ענייניות לפניוטיה בעניין.
95. העותרת סבורה, כי אילו היו נענים הגורמים המוסמכים – בעבר משרד התיירות וכיום משרד ראש הממשלה, למנות "מפיק", מנהל", "אחראי" לאירוע – הרי שבכך הייתה מתיירת הגשת עתירה זו.
96. למצער, פניות העותרים לא הניבו כול תוצאה.

ג. הטיעון המשפטי:

ד.1. המשיבים 1-4 פועלים במנוגד להוראות חיקוק:

1. העותרת טיטען, כי הוראות חוק הבטיחות במקומות ציבוריים, תשכ"ג-1962 (להלן "החוק"), מחייבות את המשיבים או מי מהם במינוי אחראי לאירועי לג' בעומר.
2. העותרת טיטען, כי בסעיף "הגדרות" לחוק, מוגדר כדלקמן:
"אסיפה" – התקהלות מאורגנת של בני אדם, בין שהגישה אליה בתמורה ובין ללא תמורה.
"עצרת עם" – אסיפה שמספר המשתתפים בה 500 או יותר ...
3. העותרת טיטען, כי אירועי לג' בעומר, בשל אופיים המפורט לעיל, עונים להגדרות החוק בעניין "אסיפה" ואו "עצרת עם".
4. העותרת טיטען, כי הוראות החוק, בשים לב לסעיפים 4 ו-6, מחייבות מינוי של **אדם, ששמו ומענו ידוע ומפורסם, כאחראי לעניין הבטיחות.**
5. העותרת טיטען, כי יש לדחות טענת המשיבים 1-4, כי מדובר באירוע "ספונטני" ולא באירוע מתוכנן וע"כ אין הוראות החוק חלות בעניין נשוא עתירה זו.
6. העותרת טיטען, כדברי מבקר המדינה כמפורט לעיל, כי אילו היו פועלים המשיבים 1-4, בהתאם להוראות החוק וממנים אחראי מטעם המדינה, לאירועי לג' בעומר בציון הרשב"י, היא לא הייתה נאלצת לפנות פעם אחר פעם, לבתי המשפט לקבל הגנה על זכויותיה.

ד.2. המשיבים 1-4 מפרשים את הוראות החוק בשונה ובהפוך ממשיבים 5-6 וממשרד לביטחון הפנים וממשרד מבקר המדינה:

1. העותרת טיטען, כי במצב הקיים, קיימים גופים שלטוניים שונים, המפרשים את הוראות החוק באופן שונה והפוך.
2. העותרת טיטען, כי בעוד עמדת המשרד לביטחון פנים כמו גם משטרת ישראל היא, כעמדת משרד מבקר המדינה – על פיה, חלה על המשרד האחראי ובמועד הגשת העתירה – על המשיבים 1-2, החובה למנות "אחראי בטיחות", בהתאם להוראות החוק, ביחס לאירועי לג' בעומר בציון הרשב"י, מחזיק משרד התיירות – כמי שהיה אחראי על ציון הרשב"י ואירועי לג' בעומר בציון בעמדה הפוכה לגמרי, על פיה, אין הוראות החוק חלות על ה"אירוע" ומשכך אין כול חובה למנות אחראי כנדרש.
3. העותרת טיטען, כי מצב בו שני גופים שלטוניים מפרשים הוראות חוק בצורה שונה ואף נוגדת, אינה ראויה ובלתי סבירה – בלשון המעטה.
4. העותרת טיטען, כי חוסר באחידות יישום הוראות החוק, ע"י הגופים השלטוניים, מביא למצב מגוחך ובלתי נסבל, בו הם נדרשים בכול שנה ושנה, לקיים "עליה לרגל", לכול אחד מן הגופים הרלבנטיים, במטרה לגבש הבנות והסכמות, לניהול אירועי לג' בעומר בציון הרשב"י ולהיות תלויים ב"רצונם הטוב", של הגופים השונים לקבל את דרישותיהם.

3.4. חריגה ממתחם הסבירות:

1. העותרת תיטען, כי העובדה שהמשיבים 1-4 או מי מהם אינם ממנים מנהל אירוע, לאירועי הילולת לגי בעומר בציון הרשב"י, וכפי שפורט לעיל, **חורגת ממתחם הסבירות, ומנוגדת לטובת הציבור בכללותו.**
2. העותרת תיטען, כי החלטת המשיבים 5-6, שלא ליישם את ההבנות שהגיעו הצדדים (העותרים ומשטרת ישראל – ע.ב.צ), במסגרת **"הסכם 2011"** ואשר קיבלו תיקף של פסק דין – אינה סבירה, שרירותית ואין בה כול הצדקה.
3. העותרת תיטען, כי עצם העובדה, כי פניותיה למשיב 6, בעניין יישום "הסכמות 2011", ביחס לאירועי לגי בעומר 2013 – כלל לא נענו, מובילה למסקנה, כי לא הופעלו כול שיקול דעת, חשיבה ובחינה – באם ליישם ההסכמות המבוקשות ואם לאו.
4. **בבג"צ 389/80 דפי זהב נ' רשות השידור, פ"ד לה (1) 421** קבע כבוד השופט, כתוארו דאז, ברק:

"על הרשות הציבורית להפעיל את שיקול דעתה... על פי 'אמות המידה המקובלות לפי עקרונות המנהל התקין'... דהיינו על פי הנורמות המשפטיות החלות על הפעלתו של כל שיקול דעת מנהלי. אמות מידה אלה הן כי על הרשות המנהלית לפעול בהגינות וביושר. אסור לה לפעול מתוך שרירות, הפליה, משוא פנים, ניגוד עניינים, חוסר תום לב או חוסר סבירות. עליה לשיקול את כל השיקולים הנוגעים לעניין ושיקולים אלה בלבד".

5. במסגרת דרישת הסבירות, על הרשות המנהלית לשיקול ולאזן בין האינטרסים הרלוונטיים, תוך מתן משקל מתאים ונכון לכל אינטרס ואינטרס והימנעות משקילת שיקולים שאינם למן העניין. החלטה מנהלית תהא נגועה בחוסר סבירות, כל אימת שהאזיון שנעשה בין הגורמים הרלוונטיים להחלטה הוא כה פגום, עד כי ההחלטה איננה מצויה בדל"ת אמותיו של מתחם הסבירות.

ראה גם:

בג"צ 6163/92 אייזנברג נ' שר הבינוי והשיכון, פ"ד מז(2) 229; בג"צ 680/88 שניצר נ' הצנזור הצבאי הראשי, פ"ד מב(4) 617; בג"צ 935/89 גנור נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד מד(2) 485, 513.

6. בבג"צ 341/81 מושב בית עובד נ' המפקח על התעבורה, פ"ד לו(3) 349 קבע כבוד השופט ברק, כתוארו דאז, בפסקה 9 לפסק הדין:

"בקביעת גבולותיו של 'מתחם סבירות' יש להתחשב, בין השאר, בשאלה, אם הרשות הציבורית נתנה משקל ראוי לגורמים הרלוונטיים השונים שבהם עליה להתחשב. החלטתה של רשות מנהלית תיפסל בשל חוסר סבירות, אם המשקל שניתן לגורמים השונים אינו ראוי בנסיבות העניין. אכן, שקלול ואיזון זה הם מעיקרי תפקידיה של הרשות הציבורית, והביקורת על אופן ביצועם נתונה לבית המשפט [ההדגשה הוספה]."

7. השיקולים הרלוונטיים ביותר במקרה דנא הנם, בטחונו, בריאותו, הגנתו – של ציבור המבקרים בהילולת לגי בעומר בציון הרשב"י. למרבה הצער, תיטען העותרת, לא נלקחו אלו כלל בחשבון.
8. העותרת תיטען, כי ההחלטה שלא למנות "אחראי" לאירוע – הינה בלתי סבירה.

4.4. שיקולים זרים:

1. העותרת חוששת, כי הסיבה להימנעות המשיבים, למנות מנהל אירוע להילולת לגי בעומר בציון הרשב"י - נגועה בשיקולים זרים.

2. אופיו התקין של הליך קבלת החלטות על ידי הרשות נאמר בע"ב 32/84 ניימן נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת האחת-עשרה, פ"ד ל"ט (2) 225 כי :

"שימוש בסמכות למטרתו משמעו, בדרך כלל, שלא הובאו בחשבון שיקולים זרים, ושלא נעלם מתשומת הלב של הרשות נתון רלוואנטי, שהסמכות הופעלה למטרה אשר למענה הוענקה, ששיקול הדעת הופעל על ידי מי שהוסמך לכך, וכי אין מקום למסקנה, כי נפלה בהחלטה אי סבירות כה קיצונית, שאף רשות סבירה לא הייתה יכולה להגיע אליה או כי הפעלת הסמכות הייתה מעשה שרירות גרידא".

7. העותרת תיטען, כי הסכמת המשיבים לשמור על זכויות העותרת, משמעה הטלת אחריות לנקוט בכל האמצעים על מנת להבטיח את הזכויות האלה. בעניין ברגר קבע בית משפט נכבד זה כי :

"...קביעת הסדרים ראשוניים בחוק, המקנים לנושא תפקיד פלוני את הכוח להפעיל סמכות בנסיבות נתונות, אינה רק בגדר הענקת כוח ושררה, אלא נגזרות ממנה משמעויות עיקריות, הלוכשות גם לבוש של הטלת חובה. כך טמונה בהענקת הסמכות, בין היתר, החובה לשקול את הצורך בהפעלתה ואת הדרכים הראויות שיש לנקוט בהקשר זה... בעל הסמכות עלול להיחשב למי שחוטא לחובתו, אם הוא מותיר את הסמכות, שהוקנתה לו, כאבן שאין לה הופכין במובן זה, שאינו נותן דעתו עליה מטוב ועד רע, בין לחיוב ובין לשלילה, ואינו שוקל כלל, אם ואימתי יפעילנה..."

בג"ץ 297/82 ברגר ואח' נ' שר הפנים, פ"ד לז (3) 29, 45-47.

8. במקרה אחר ציין בית המשפט הנכבד, כי סמכות הרשות הופכת לסמכות שבחובה בנסיבות בהן עולה המסקנה, כי הימנעות מהפעלת סמכות היא בלתי סבירה, במידה היורדת לשורשו של עניין. וכך ציין בית המשפט :

"יש נסיבות שבהן עולה המסקנה – גם לגבי סמכות שבשיקול דעת – כי הימנעות מהפעלת סמכות היא בלתי סבירה במידה היורדת לשורשו של עניין...סמכות הרשות הופכת לסמכות שבחובה כאשר הנסיבות העובדתיות הן כאלה שערכי היסוד של השיטה החוקתית והמשפטית שלנו הופכים את אי הפעלתה של הסמכות לבלתי סבירה באופן היורד לשורשו של עניין."

בג"ץ 3094/93 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממשלת ישראל, פ"ד מז (5) 404.

יצחק זמיר הסמכות המנהלית (ירושלים : נבוא הוצ' לאור, 1996) (כרך 1) 224 – 225.

5.ד. שיקולים של נוחיות מנהלית, שיקולים לוגיסטיים ושיקולי תקציב:

1. העותרת תיטען, כי שיקולים של נוחיות מנהלית, שיקולים לוגיסטיים ושיקולי תקציב – הם העומדים בבסיס סירובם של המשיבים למנות אחראי אירוע. העותרים יטענו, כי שיקולים אלו אינם גוברים על זכות הציבור – לסדר ציבורי, לביטחון אישי, לבריאות, להגנה על קניינם, להגנה על חופש העיסוק שלהם ואין ביכולתם להגביל זכויות בסיסיות ויסודיות אלו.

2. שיקולים תקציביים, שיקולי נוחות מנהלית, שיקול של "חשש מנטילת אחריות" – כול אלו, אינם מצדיקים את אוזלת ידם של המשיבים מול ערכי ההגנה על הזכות לסדר ציבורי, ביטחון אישי, בריאות, חופש הקניין וכדומה.

3. טענות המשיבים, כמפורט בכתב עתירה זו, אינן יכולות לפטור אותם מלפעול על מנת לממש את זכויות העותרים.

ד. לסיכום:

ה. לאור האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד, לקבל את העתירה, ליתן **צו על תנאי** המורה למשיבים 1-6 להתייצב וליתן טעם כמבוקש ברישא העתירה ולאחר שמיעת תשובת המשיבים, לעשות **צו מוחלט** כמבוקש ולחייב את המשיבים, יחד ולחוד, בהוצאות משפט העותר בגין הגשת עתירה זו, לרבות שכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כחוק.

עמית בן צבי, עו"ד
ב"כ העותרים